Сборник съдебна практика

ЗАКЛЮЧЕНИЕ НА ГЕНЕРАЛНИЯ АДВОКАТ
L. MEDINA
представено на 21 септември 2023 година [1]

Дело C-334/22

Audi AG
срещу
GQ

(Преюдициално запитване, отправено от Sąd Okręgowy w Warszawie (Окръжен съд Варшава, Полша)

„Преюдициално запитване — Регламент (ЕС) 2017/1001 — Член 9, параграфи 2 и 3 — Права, предоставени от марка на ЕС — Използване от трето лице на идентичен или сходен знак в търговската дейност — Автомобилни резервни части — Радиаторни решетки — Монтажен елемент за поставяне на емблемата на производителя на автомобила — Член 14, параграф 1, буква в) и параграф 2 — Ограничения на действието на марка на ЕС — Използване на идентичен или сходен знак за обозначаване на предназначението на продукт като принадлежности или резервни части — Почтени практики в областта на производството или търговията — Критерии за преценка“

I. Въведение

1. Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването на член 9, параграфи 2 и 3 от Регламент (ЕС) 2017/1001 [2], както и на член 14, параграф 1, буква в) и параграф 2 от същия регламент.

2. Запитването е отправено в рамките на спор между Audi AG, производител на автомобили и автомобилни принадлежности, и GQ, търговец на едро на резервни части, който продава тези продукти чрез уебсайт. Спорът се отнася до твърдяно нарушение от страна на GQ на правата, предоставени на Audi AG от притежавана от него фигуративна марка на ЕС.

3. Настоящото дело е посветено на обхвата на защитата на изключителното право, предоставено от марка на ЕС на нейния притежател, и на ограниченията на действието на тази марка, за да може трето лице да я използва в търговската дейност. Делото дава възможност на Съда да развие практиката си по тълкуването на Регламент 2017/1001 по отношение на търговията с резервни части, по-специално на автомобили.

[1] Език на оригиналния текст: английски.

[2] Регламент на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2017 година относно марката на Европейския съюз (ОВ L 154, 2017 г., стр. 1).

II. Правна уредба

A. Регламент 2017/1001

4. Член 9 от Регламент 2017/1001 е озаглавен „Права, предоставени от марка на ЕС“ и предвижда:

„1. Регистрацията на марка на ЕС предоставя на притежателя ѝ изключителни права.

2. Без да се засягат правата на притежателите, придобити преди датата на подаване на заявката или датата на приоритета на марката на ЕС, притежателят на тази марка на ЕС има право да забрани на всяко трето лице да използва в търговската дейност без негово съгласие всеки знак за стоки или услуги, когато:

а) знакът е идентичен с марката на ЕС и е използван за стоки или услуги, идентични с тези, за които е регистрирана марката на ЕС;

б) знакът е идентичен или сходен с марката на ЕС и е използван във връзка със стоки или услуги, идентични или сходни със стоките или услугите, за които е регистрирана марката на ЕС, ако съществува вероятност от объркване в съзнанието на хората; вероятността от объркване включва възможност за свързване на знака с марката;

[…]

3. По-специално може да бъде забранено съгласно параграф 2:

а) да се поставя знакът върху стоките или върху техните опаковки;

б) да се предлагат стоки или да се пускат на пазара, или да се съхраняват за тези цели под знака, или да се предлагат или предоставят услуги под знака;

в) да се внасят или да се изнасят стоки под знака;

[…]“.

5. Член 14 от Регламент 2017/1001 е озаглавен „Ограничения на действието на марка на ЕС“ и предвижда:

„1. Марка на ЕС не дава право на притежателя да забранява на трети лица да използват, в процеса на търговия:

[…]

в) марката на ЕС с цел идентифициране или посочване на стоки или услуги като такива на притежателя на тази марка, по-специално когато използването на тази марка е необходимо, за да се означи предназначението на продукт или услуга, най-вече като принадлежности или резервни части.

2. Параграф 1 се прилага само ако използването от третото лице е в съответствие с почтените практики в областта на производството или търговията“.

Б. Регламент (ЕО) № 6/2002

6. Член 19 от Регламент (ЕО) № 6/2002[3] е озаглавен „Права, предоставяни от промишления дизайн на Общността“ и гласи:

„1. Регистрираният промишлен дизайн на Общността дава на своя притежател изключителното право да използва и да забранява на всеки друг използването на промишления дизайн, без негово съгласие. Горепосоченото използване обхваща по-специално, създаването, предлагането, разпространението на пазара, вноса, износа или използването на продукт, в който е включен или към който е приложен промишленият дизайн или складирането на такъв продукт за тези цели.

[…]“.

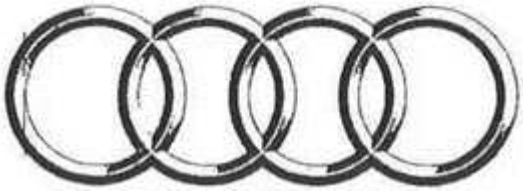
7. Член 110 от Регламент № 6/2002 е озаглавен „Преходна разпоредба“ и предвижда:

„1. До датата на влизане в сила на измененията на настоящия регламент, по предложение на Комисията по този въпрос, не съществува закрила за дизайн на Общността по отношение на промишлен дизайн, който представлява част от съставен продукт, който по смисъла на член 19, параграф 1, се използва при поправка на съставния продукт, с цел да се възстанови първоначалният му изглед.

[…]“.

III. Фактите и преюдициалните въпроси

8. Ищецът Audi AG е предприятие със седалище в Инголщат (Германия), което притежава изключителните права върху представената по-долу фигуративна марка на ЕС, регистрирана под № 000018762, inter alia, в клас 12 от Ницката класификация (превозни средства, резервни части, автомобилни принадлежности). Марката представлява знак, съставен от четири хоризонтално разположени и припокриващи се обръча, който ищецът възпроизвежда и използва като своя емблема:

9. Ответникът GQ е физическо лице, което се занимава с продажба на автомобилни резервни части. Той не предлага тези продукти директно на потребителите, а ги продава на други дистрибутори. В периода 1986—2017 г. ответникът рекламира и предлага за продажба на своя уебсайт радиаторни решетки, които са приспособени и предназначени за стари модели на автомобили Audi от 80-те и 90-те години на миналия век. На тези

[3] Регламент на Съвета от 12 декември 2001 година относно промишления дизайн на Общността (ОВ L 3, 2002 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 33, стр. 70).

радиаторни решетки, също като на оригиналните, има издълбано място за поставяне и монтиране на емблемата на производителя на автомобила, което съответства на очертанията на марката на ЕС на ищеца.

10. От 2017 г. нататък ищецът започва да предявява съдебни искове срещу ответника с цел да блокира предлагането за продажба на неоригинални резервни части, в които определени елементи с формата си отразяват частично или цялостно марката на ищеца. По-конкретно, през май 2020 г. ищецът иска от Sąd Okręgowy w Warszawie (Окръжен съд Варшава), който е запитващата юрисдикция по настоящото дело, да забрани на ответника да внася, предлага, пуска за продажба и рекламира неоригинални радиаторни решетки, носещи знак, който е идентичен или сходен с неговата марка на ЕС. Ищецът иска също така унищожаването на 70 такива автомобилни радиаторни решетки, конфискувани от митническите органи.

11. Запитващата юрисдикция счита, че за да се произнесе по делото, тя трябва да провери дали обхватът на закрила на марката на ЕС на ищеца, която според нея има силно отличителен характер, широко известна е в Полша и ясно се свързва с ищеца, се разпростира и върху елемента, който позволява поставянето и монтирането на емблемата на производителя на автомобили върху радиаторна решетка и който поради формата си е идентичен или обърквашо сходен с тази марка.

12. По-специално, запитващата юрисдикция се съмнява, на първо място, дали елементът за поставяне и монтиране на емблемата на производителя на автомобила върху радиаторната решетка изпълнява функцията на марка, а именно да обозначава произхода на продукта. Това съмнение възниква дори ако се приеме, че посоченият елемент съответства на формата на емблемата на производителя и следователно може да се счита за идентичен или поне обърквашо сходен с неговата марка на ЕС.

13. В това отношение запитващата юрисдикция обръща внимание на Съда, че в правото на Съюза в областта на марките липсва разпоредба, еквивалентна на член 110, параграф 1 от Регламент № 6/2002 — „клауза за поправка“, която по отношение на дизайните на Общността изключва закрилата на дизайн, който представлява част от съставен продукт, с цел поправка на този продукт, за да се възстанови първоначалният му изглед. Освен това тя счита, че тълкуването на член 9, параграфи 2 и 3 от Регламент 2017/1001 следва да се ръководи от целта на правото на Съюза в областта на марките да се защитават ненарушената конкуренция и интересът на потребителите да могат да правят избор между покупката на оригинална и неоригинална автомобилна част.

14. На второ място, ако се приеме, че елементът за поставяне и монтиране на емблемата на автомобилен производител върху радиаторна решетка изпълнява функцията на марка, според запитващата юрисдикция възниква и въпросът дали член 14, параграф 1, буква в) от Регламент 2017/1001 позволява на търговец на резервни части да предлага на пазара неоригинални решетки с такъв елемент. При утвърдителен отговор запитващата юрисдикция поставя въпроса кои критерии за преценка следва да се приложат, за да се определи дали марката на ЕС е използвана в съответствие с почтените практики в областта на производството или търговията, както изисква член 14, параграф 2 от Регламент 2017/1001.

15. При тези обстоятелства Sąd Okręgowy w Warszawie (Окръжен съд Варшава) решава да спре производството и да постави на Съда следните преюдициални въпроси:

„1 а) Трябва ли член 14, параграф 1, буква в) от [Регламент 2017/1001] да се тълкува в смисъл, че не допуска възможност притежател на марка/съд да забрани на трето лице да използва в търговския оборот знак, който е идентичен или обърквашо сходен с марка на ЕС, за автомобилни резервни части (радиаторни решетки), ако знакът се използва за закрепване на автомобилен аксесоар (емблема, отразяваща марка на ЕС), и:

ако от техническа гледна точка е възможно да се монтира оригинална емблема, отразяваща марката на ЕС, върху автомобилната резервна част (радиаторна решетка) без възпроизвеждане върху тази част на знак, който е идентичен или обърквашо сходен с марката на ЕС;

или

ако от техническа гледна точка не е възможно да се монтира оригинална емблема, отразяваща марката на ЕС, върху автомобилната резервна част (радиаторна решетка) без възпроизвеждане върху тази част на знак, който е идентичен или обърквашо сходен с марката на ЕС?

При утвърдителен отговор на някои от въпросите по точка 1, буква а):

б) Какви критерии за преценка трябва да се приложат в този вид случаи, за да може да се определи дали използването на марката на ЕС е в съответствие с почтените практики в областта на производството или търговията?

в) Трябва ли член 9, параграф 2 и параграф 3, буква а) от [Регламент 2017/1001] да се тълкува в смисъл, че когато марката е елемент от формата на автомобилната част, а в Регламент 2017/1001 няма еквивалент на клаузата „за поправка“ от член 110, параграф 1 от [Регламент № 6/2002], марката не изпълнява функцията на означение?

г) Трябва ли член 9, параграф 2 и параграф 3, буква а) от [Регламент 2017/1001] да се тълкува в смисъл, че когато елементът за закрепване на марка, който отразява формата на марката или е обърквашо сходен с нея, е елемент от формата на автомобилната част, а в Регламент 2017/1001 няма еквивалент на клаузата „за поправка“ от член 110, параграф 1 от [Регламент № 6/2002], закрепващият елемент не може да се счита за марка, изпълняваща функцията на означение, дори ако е идентичен или е обърквашо сходен с марката?“.

IV. Анализ

16. С въпросите си запитващата юрисдикция иска да се установи, от една страна, дали член 14, параграф 1, буква в) от Регламент 2017/1001 може да се тълкува в смисъл, че на търговец на неоригинални автомобилни резервни части, а именно радиаторни решетки, се разрешава да предлага на пазара тези части, когато те включват елемент за поставяне и монтиране на емблемата на производител на автомобили и той поради формата си е идентичен или обърквашо сходен с марка на ЕС, притежавана от този производител.

17. Запитващата юрисдикция поставя този въпрос, като се позовава на две вероятни хипотези, т.е. в зависимост от това дали е технически възможно, или технически невъзможно да се постави и монтира емблемата на този производител, без да се възпроизвежда неговата марка (въпрос 1 (а). В случай че на предходния въпрос се отговори утвърдително и в двете или в някоя от тези хипотези, тогава запитващата юрисдикция се пита какви ще са критериите за преценка дали това използване е, както изисква член 14, параграф 2 от Регламент 2017/1001, в съответствие с почтените практики в областта на производството или търговията (въпрос 1 (б).

18. На второ място, запитващата юрисдикция иска да се установи дали елементът от радиаторната решетка, който служи за поставяне и монтиране на емблемата на производителя на автомобила и който следователно възпроизвежда формата на фигуративна марка на ЕС, притежавана от този производител, може да се счита за марка, изпълняваща функцията на указание за произход в съответствие с член 9, параграфи 2 и 3 от Регламент 2017/1001 (въпрос 1 (в) и (г)[4].

19. Преценката на условията за прилагане на ограниченията на изключителното право, произтичащо от марка на ЕС, както е предвидено в член 14 от Регламент 2017/1001, е от значение само доколкото е налице нарушение на това изключително право, чийто обхват е определен в член 9 от Регламент 2017/1001[5]. Поради това ще дам отговор най-напред на части (в) и (г) от въпрос 1 заедно, а след това на части (а) и (б) от същия въпрос.

A. Въпрос 1, части (в) и (г)

20. Въпрос 1, части (в) и (г) се отнасят до тълкуването на член 9, параграфи 2 и 3 от Регламент 2017/1001. По същество и с двете части на този въпрос Съдът иска да установи дали включването от независим производител на елемент в радиаторна решетка на автомобил с цел поставяне и монтиране на емблемата на производителя на автомобили, която възпроизвежда формата на притежавана от този производител марка на ЕС, представлява използване на знак в търговската дейност по смисъла на тези разпоредби.

21. Като предварителна бележка е важно да се припомни, че съгласно член 9, параграф 1 от Регламент 2017/1001 регистрацията на марка на ЕС предоставя на притежателя ѝ изключителни права, които съгласно член 9, параграф 2 от същия регламент дават право на този притежател да забрани на всяко трето лице да използва в търговската дейност без негово съгласие идентичен или сходен знак за стоки или услуги, когато са изпълнени определени условия.

[4] В части (в) и (г) от въпрос 1 съответно запитващата юрисдикция прави разграничение, за целите на определянето дали разглежданата марка по настоящото дело изпълнява функцията на означение, между (i) дали тази марка е включена във формата на автомобилната част и (ii) дали тази марка е част от монтажния елемент, включен във формата на автомобилната част. С оглед на общите становища на страните двете части могат да бъдат преформулирани по начина в настоящата точка.

[5] Вж. във връзка с това и *Hasselblatt*, G. N. (ed.). European Union Trade Mark Regulation (EU) 2017/1001 — Article-by-Article Commentary. Beck, 2018, p. 431.

22. В член 9, параграф 3 от Регламент 2017/1001 са изброени неизчерпателно видовете използване, които могат да бъдат забранени от притежателя на марка на ЕС. Сред тях са поставянето на знака върху стоките или техните опаковки (буква а); предлагането на стоките, пускането им на пазара или съхраняването им за тези цели под този знак (буква б), както и вносът или износът на стоките под посочения знак (буква в)[6].

23. Съдът последователно е приемал, че изключителното право на притежателя на марка на ЕС е предоставено, за да може той да защити специфичните си интереси като притежател на тази марка, така че последната да може да изпълни присъщите си функции. Следователно упражняването на това право трябва да бъде запазено за случаите, когато използването на знака от трето лице засяга или може да засегне функциите на марката. Тези функции включват не само основната функция на марката, която е да гарантира на потребителите произхода на стоката или услугата, но и други нейни функции, например по-специално функцията да гарантира качеството на тази стока или услуга, или функциите, свързани с комуникации, инвестиции или реклама[7].

24. От това следва, че притежателят на марка на ЕС не може въз основа на член 9 от Регламент 2017/1001 да се противопостави на използването на знак, идентичен или обърквашо сходен с марката, ако такова използване не може да засегне нито една от функциите ѝ[8].

25. В настоящия случай следва да се отбележи, на първо място, че разглежданите в главното производство продукти са неоригинални автомобилни радиаторни решетки, които възпроизвеждат оригиналните модели в съответствие с правото в областта на промишления дизайн[9]. Тези решетки са резервни части, предназначени да покрият и защитят радиатора на автомобила като елемент от системата за охлаждане на двигателя. Радиаторните решетки са външна и видима част от каросерията на автомобила и оказват значително влияние върху външния му вид. Тяхното положение ги прави много уязвими в случай на челно сблъскване. В допълнение, обикновено производителите на автомобили проектират радиаторните решетки на своите автомобили така, че да включват елемент за поставяне и монтиране на тяхната емблема, често с хромирано покритие, която възпроизвежда предварително регистрирана, притежавана от тях търговска марка.

26. Мястото за поставяне и монтиране на емблемата на производителя на автомобила е неразделна част от радиаторната решетка и обикновено се намира в средната горна третина на предната част на автомобила. Този елемент се състои от издълбано място за поставяне на емблемата и от няколко отвора за нейното монтиране. Подобно на това, на задната страна на емблемата има пирони за закрепване на емблемата към решетката. Важно е да се има предвид, че въпросът, поставен от запитващата юрисдикция по настоящото дело, се отнася не до самото възпроизвеждане на емблемата на автомобилния производител, а до предвиденото място за поставяне на тази принадлежност върху радиаторната решетка, която по дефиниция има форма, очертаваща самата емблема.

[6] Въпрос 1, части (в) и (г) се отнася само до член 9, параграф 3, буква а) от Регламент 2017/1001. Въпреки това, като се имат предвид фактите по делото в главното производство, както са изложени в акта за преюдициално запитване, е очевидно, че член 9, параграф 3, букви б) и в) от посочения регламент също следва да се вземат предвид за целите на настоящото дело.

[7] Вж. в този смисъл решение от 25 юли 2018 г., Mitsubishi Shoji Kaisha и Mitsubishi Caterpillar Forklift Europe (C-129/17, EU:C:2018:594, т. 34 и цитираната съдебна практика).

[8] Вж. в този смисъл решение от 18 юни 2009 г., L'Oréal и др. (C-487/07, EU:C:2009:378, т. 60 и цитираната съдебна практика).

[9] Както бе отбелязано по-горе, вж. чл. 110, параграф 1 от Регламент № 6/2002, който съдържа „клаузата за поправка".

27. На второ място, що се отнася до въпроса дали елемент като описания по-горе представлява знак, който може да засегне функциите на марката, както се изисква от съдебната практика, цитирана в точка 24 по-горе, искам да отбележа в самото начало, че понятието „знак“, използвано в член 9, параграф 2 от Регламент 2017/1001, не е определено в нито една от останалите разпоредби на този регламент. Въпреки това, както твърдят Република Полша, Комисията и ответникът в главното производство, съществена характеристика на понятието „знак“ е неговият отделен и автономен характер по отношение на продукта, който той обозначава. С други думи, за да се направи извод, че даден елемент на продукта изпълнява функцията на знак, той трябва да се възприема като независим и отделен от самия продукт.

28. Отбелязвам, че това разбиране за понятието „знак“ е потвърдено многократно от Съда, който приема, както твърди ответникът, че знакът не може да бъде просто характеристика на съответния продукт[10]. Това по същество означава, че знакът не може да бъде отъждествяван с компонентите на този продукт, особено с тези, които изпълняват само определена функция и които, въпреки че оказват влияние върху цялостния вид на този продукт, не се възприемат като знак.

29. Показателни в това отношение са мотивите на генерален адвокат Léger в заключението му по дело Dyson[11], в което той стига по същество до заключението, че функционален елемент, който е част от външния вид на продукта — прозрачен контейнер, представляващ част от външната повърхност на прахосмукачка — не отговаря на условията за квалифициране като „знак“, тъй като този елемент не е в състояние да отличи стоките и услугите на едно предприятие от тези на други предприятия[12].

30. Според мен това важи и за елемента, който е предмет на разглеждане в настоящото дело и който, както вече описах в точки 25 и 26 от настоящото заключение, представлява място за поставяне на емблемата на автомобилния производител в радиаторната решетка, като по този начин представлява част от самия продукт и изпълнява единствено техническа функция. Тази техническа функция е очевидна, когато се има предвид, че издълбаното пространство, което остава в радиаторната решетка, се използва единствено за поставяне и монтиране на допълнителна принадлежност — емблемата — и че за да изпълнява тази специфична цел, то трябва непременно да бъде адаптирано към контурите на тази принадлежност.

31. Във връзка с това е важно да се има предвид, че целта на автомобилните резервни части е да заменят първоначално монтираните части[13]. В случая на външните елементи резервните части имат за цел преди всичко да възстановят първоначалния външен вид на ремонтирания автомобил. В други случаи замяната на оригинално монтирана част в автомобил може да представлява *тунинг*, който също може да осигури нов външен вид на автомобила, но той концептуално се различава от ремонта на този автомобил с цел

[10] Решение от 6 май 2003 г., Libertel (C-104/01, EU:C:2003:244, т. 27).

[11] Заключение на генерален адвокат Léger по дело Dyson (C-321/03, EU:C:2006:558, диспозитив).

[12] Пак там, точка 43.

[13] За определението на понятието „резервни части“ в законодателството на ЕС вж. член 1, параграф 1, буква з) от Регламент (ЕС) № 461/2010 на Комисията от 27 май 2010 година относно прилагането на член 101, параграф 3 от Договора за функционирането на Европейския съюз към категориите вертикални споразумения и съгласувани практики в сектора на моторните превозни средства (ОВ L 129, 2010 г. стр. 52), където се предвижда, че понятието означава „стоки, които се инсталират в моторното превозно средство или на него, така че да заместят компоненти на това превозно средство“.

възстановяване на първоначалния му външен вид. Всъщност Съдът подкрепя това разбиране, като подчертава, че целта на извършване на ремонт може да бъде постигната само с части, които изглеждат по същия начин като оригиналните [14].

32. Според мен е очевидно, че само радиаторна решетка с място, проектирано по такъв начин, че да позволява поставянето и монтирането на емблемата на производителя на автомобила, както е замислено в оригиналната радиаторна решетка, дава възможност за възпроизвеждане на оригиналния външен вид на автомобила. Следователно като резервна част радиаторните решетки могат да служат за възстановяване на оригиналния външен вид на автомобила само ако мястото за поставяне на емблемата точно възпроизвежда мястото, предвидено в оригиналната решетка. Важно е да се подчертае, че за разлика от други видове резервни части, като джанти и капачки за тях, радиаторната решетка поради предното си разположение в каросерията на автомобила не може да постигне пълно възстановяване на външния вид на автомобила, освен ако не е идентична с оригиналния продукт. Това обяснява защо радиаторните решетки с неидентичен външен вид не се предлагат често на пазара от независими производители, освен когато са предназначени, както вече отбелязах, за *тунинг*.

33. Освен това използването на знак с цел обозначаване на стоки или услуги като произхождащи от определено предприятие трябва да се преценява в контекста на търговската дейност [15]. Тази преценка трябва да бъде извършена с оглед на възприятието и преценката на потребителя, който може действително да се интересува от закупуването на резервни части за определена марка превозни средства. В това отношение запитващата юрисдикция отбелязва в акта за преюдициално запитване, че ответникът в главното производство продава резервните си части само на професионални дистрибутори, които следователно трябва да се приемат за средния потребител на разглежданите в настоящото дело продукти [16].

34. Интересно е, че неотдавнашно емпирично проучване, публикувано в специализирано академично списание и възпроизвеждащо основните обстоятелства по настоящото дело, е проведено с цел да се определи как наличието на оригиналната търговска марка на производителя върху резервна част влияе върху възприятията относно търговския произход на резервната част и върху очакванията на потребителите за качество, по-специално на полския пазар [17].

35. Проучването показва, първо, че контекстът, в който се използва знакът, може да неутрализира въздействието му като указание за търговския произход на продукта, особено, както беше обсъдено в съдебното заседание по настоящото дело, когато информацията, която е налична при продажбата на радиаторни решетки, включва следните основни елементи: (i) наименованието на продукта и моделите автомобили, за

[14] Вж. в този смисъл решение от 20 декември 2017 г., Acacia и D'Amato (C-397/16 и C-435/16, EU:C:2017:992, т. 75).

[15] Решение от 23 февруари 1999 г., BMW (C-63/97, EU:C:1999:82, т. 38, наричано по-нататък „решението BMW").

[16] Макар Съдът все още да не е изразил позицията си в това отношение, заслужава си да се отбележи, че Общият съд многократно е приел, че като се има предвид техническото и скъпоструващо естество на резервните части за автомобили, които по принцип са предназначени за специалисти и професионални потребители, този кръг от потребители купуват тези стоки единствено след внимателен преглед на техните свойства, състав и други характеристики. Вж. в този смисъл решение от 12 юли 2019 г., MAN Truck & Bus/EUIPO — Halla Holdings (MANDO) (T-792/17, EU:T:2019:533, т. 41 и цитираната съдебна практика).

[17] *Tischner*, A., K. Stasiuk. Spare Parts, Repairs, Trade Marks and Consumer Understanding. — IIC — International Review of Intellectual Property and Competition Law, No 54, 2023, p. 42.

които е приложим; (ii) цената за единица стока, която обикновено е по-ниска от тази на оригиналната резервна част; (iii) допълнителна информация, че предлаганата от търговеца резервна част не е оригинална, и (iv) наименованието на независимия производител [18].

36. Второ, въз основа на извършеното изследване проучването обяснява, че професионалните търговци на дребно и сервизи „в преобладаващата си част“ са посочили, че резервните части произхождат от независим източник, което показва, че е малко вероятно тези професионални търговци да бъдат подведени по отношение на произхода на радиаторните решетки. Дори при крайните потребители процентът на посочващите оригиналния производител е относително незначителен. Въз основа на това проучването стига до заключението, че професионалистите, изглежда, възприемат марката на ЕС на оригиналния производител в контекста на продажбата на резервни части от независим източник по-скоро като описание на характеристиките на продукта — като елемент, който изпълнява техническа цел — отколкото като указание за произход [19].

37. Със сигурност емпирично проучване не може да бъде единственият решаващ фактор при окончателната преценка на конкретен казус в правото на марките като разглеждания в главното производство. Въпреки това горепосоченото проучване показва, че във всеки отделен случай трябва да се извърши обстоятелствен анализ, за да се определи степента на възприемане на разглеждания знак от съответните потребители. За тази цел следва да се обърне особено внимание по-специално на информацията, налична в хода на продажбата на съответната резервна част, и на особеностите на въпросния географски пазар. Така например в случая с Полша изглежда безспорно между страните по настоящото дело, че в тази държава членка все още се внасят значителни количества употребявани и повредени автомобили от други държави членки. В този контекст изключително типични за полския автомобилен пазар са стари автомобили, които се нуждаят от ремонт, което прави пазара на ремонтни услуги в тази страна силно развит и познат на потребителите, които проявяват готовност да ремонтират такива стари автомобили, за да възстановят първоначалния им вид [20].

38. Този извод е в съответствие и с практика на Съда, и по-специално с решение Adam Opel [21], което е цитирано в правната доктрина [22] като пример за възпроизвеждане от трета страна на притежавана от производител на автомобили марка на ЕС, което не изпълнява функцията да указва произхода на стоката.

39. По-конкретно, по това дело Съдът постановява, що се отнася до използването върху умалени колички — играчки на притежавана от автомобилен производител марка на ЕС, че няма отрицателно въздействие върху функцията на тази марка, тъй като съответните потребители не биха възприели емблемата на автомобила, която се появява върху количките — играчки, като указание, че умалените модели произхождат от този производител или от икономически свързано с него предприятие [23]. И в този случай решаваща роля имат конкретните обстоятелства и практики в съответния сектор. Съдът основава решението си на фактическата констатация на запитващата юрисдикция, че средният потребител на стоки от отрасъла за производство на играчки е свикнал

[18] Пак там, стр. 44.

[19] Пак там, стр. 53.

[20] Пак там, стр. 42.

[21] Решение от 25 януари 2007 г. (C-48/05, EU:C:2007:55, наричано по-нататък „решение Adam Opel“).

[22] *Kur*, A., M. Senftleben. European Trade Mark Law — A commentary. Oxford University Press, 2017, p. 301.

[23] Решение Adam Opel (т. 24).

произвежданите умалени модели да се основават на реални образци, и дори отдава голямо значение на пълното съответствие с оригинала, така че този потребител би възприел фигуриращата върху стоките емблема на автомобилния производител като характеристика на възпроизвеждането в умален мащаб на превозното средство, а не като указание, че самото превозно средство играчка произхожда от този производител [24].

40. Считам, че изложените по-горе съображения са достатъчни, за да може Съдът да заключи в настоящия случай, че само силуетът на марка на ЕС на автомобилен производител като част от точно възпроизвеждане на оригинална радиаторна решетка и единствено с техническата цел за поставяне и монтиране на емблемата на този производител не изпълнява функциите на марка и съответно не представлява използване на знак в търговската дейност по смисъла на член 9, параграфи 2 и 3 от Регламент 2017/1001, особено когато са налице обстоятелствата, посочени в точки 35 и 37 от настоящото заключение, което националният съд следва да прецени.

41. За пълнота на изложението искам да отбележа също, че липсата в правото на ЕС в областта на марките на разпоредба, равнозначна на клаузата „за поправка“ в правото на ЕС в областта на промишлените дизайни, както е посочено от запитващата юрисдикция във формулировката на въпрос 1 (в) и (г), е без значение за достигането до предходното заключение. Всъщност Съдът е постановил в дело Ford Motor Company [25], че клаузата „за поправка“, съдържаща се в член 110 от Регламент № 6/2002, налага някои ограничения *само* по отношение на защитата на промишления дизайн, без по никакъв начин да се отнася до защитата на марките [26]. Следователно това тълкуване на Съда изключва вземането предвид от формална гледна точка на клаузата „за поправка“ по член 110 от Регламент № 6/2002 за целите на тълкуването на член 9 от Регламент 2017/1001.

42. След това уточнение, по делата, където правото на ЕС в областта на марките се доближава до други области на правото на интелектуалната собственост, Съдът последователно тълкува основните разпоредби на Регламент 2017/1001 — и на предшестващите го регламенти — по такъв начин, че да се избегне неутрализиране на общите за тези области цели и да се осигури тяхното пълно постигане, по-специално с оглед на защитата на система от ненарушена конкуренция на пазара.

43. Например в дело Lego Juris [27], отнасящо се до пресечната точка между търговските марки и патентното право, Съдът набляга на необходимостта да се избегне положение, при което търговските марки предоставят на предприятие монопол върху техническите решения или полезните характеристики на определена стока [28]. По-специално, Съдът постановява, че когато формата на стоката само материализира техническото решение, открито от производителя на стоката и патентовано по негово искане, защитата на тази форма като марка след изтичане на срока на действие на патента за тази стока би намалила в значителна степен и трайно възможността за другите предприятия да използват посоченото техническо решение [29]. Ясно е, че решения като постановеното по дело Lego Juris са израз на добрата воля на Съда да приеме последователно и приложимо на практика

[24] Пак там, точка 23.

[25] Определение на Съда от 6 октомври 2015 г., Ford Motor Company (C-500/14, EU:C:2015:680).

[26] Пак там, точка 39.

[27] Решение от 14 септември 2010 г., Lego Juris/СХВП (C-48/09 P, EU:C:2010:516, наричано по-нататък „решението Lego Juris“).

[28] Пак там, точка 43.

[29] Пак там, точка 46.

тълкуване на всички области на правото в областта на интелектуалната собственост, като по този начин се предотврати създаването на монополи и се защити интересът на потребителите да имат достъп до стоки и услуги при голям избор на източници.

44. В настоящия случай следва да се отбележи, че дейността по производство и дистрибуция на резервни части за моторни превозни средства се извършва основно в три пазарни сегмента: а) резервни части, произвеждани от автомобилните производители; б) части, произвеждани от оператори, различни от производителите на автомобили, често от името на тези производители или в сътрудничество с тях, и в) части, произвеждани от независими производители, които не се доставят на производителите на автомобили, но се произвеждат в съответствие със спецификации и стандарти, предоставени от тези производители на автомобили [30]. Очевидно, широкото тълкуване на понятието „знак“ по член 9, параграф 2 от Регламент 2017/1001 би имало за последица да насърчи създаването на монопол върху ремонта на радиаторни решетки за възстановяване на първоначалния вид на превозни средства в полза на автомобилните производители — действащи самостоятелно или чрез лицензи с независими търговци. Тази последица, която може да ограничи избора на потребителите и да накърни целите на новите предложения за законодателни инструменти на правото на ЕС в областта на промишления дизайн [31], би била очевидна, ако производителите на автомобили се противопоставят, по силата на правото на ЕС в областта на марките, на пускането на пазара от независими продавачи на неоригинални радиаторни решетки, носещи елемент за поставяне и монтиране на тяхната емблема [32].

45. Именно поради тези причини, въпреки че, както вече обясних, клаузата „за поправка“ не е приложима в настоящия случай за целите на тълкуването на Регламент 2017/1001 и въпреки че, според Съда, член 14 от този регламент е предназначен за съгласуване на основните интереси, свързани със защитата на марката, в система на ненарушена конкуренция [33], трябва да се обърне внимание на последиците от решение в областта на правото на ЕС на марките, които могат също да засегнат целите на близка до него част от правото на ЕС на интелектуалната собственост, т.е. правото на промишлените дизайни, които цели са насочени към това да се разшири изборът на потребителите на резервни части между независимите производители и тези, които произвеждат оригинални резервни части.

[30] Това сегментиране на пазара на резервни части е непряк резултат от законодателството на Съюза относно вертикалните споразумения и съгласуваните практики в сектора на моторните превозни средства, по-специално от Регламент № 461/2010. Вж. също Европейска комисия, генерална дирекция „Вътрешен пазар, промишленост, предприемачество и МСП“, Market structure of motor vehicle visible spare parts in the EU, Служба за публикации, 2021 г., стр. 14, достъпно на https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/6a303741-0b95-11ec-adb1-01aa75ed71a1.

[31] На 28 ноември 2022 г. Комисията публикува предложения за преработка на (i) Директива 98/71/ЕО на Европейския парламент и Съвета от 13 октомври 1998 година относно правната защита на индустриални дизайни (ОВ L 289, 1998 г., стр. 28; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 24, стр. 106, наричана по-нататък „Директивата за индустриални дизайни“) и (ii) Регламент № 6/2002 като стъпки към създаването на хармонизиран пакет за изпълнението на плана за действие в областта на интелектуалната собственост, публикуван през ноември 2020 г. По-специално, член 19 от предложената директива и член 20а от предложения регламент се отнасят до клаузата „за поправка“, като ясно предвиждат, че притежателят на дизайн, свързан с резервна част, не може да упражнява монопол и не може да попречи на трета страна да пуска на пазара резервни части, предназначени за поправяне на продукт или за възстановяване на първоначалния му вид. Вж. Европейски парламент, Revision of the EU legislation on design protection, юли 2023 г., стр. 5, достъпно на https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/BRIE/2023/751401/EPRS_BRI(2023)751401_EN.pdf.

[32] Вж. в това отношение *Kur*, A. As Good as New' — Sale of Repaired or Refurbished Goods: Commendable Practice or Trade Mark Infringement? — GRUR International, Oxford University Press, vol. 70, 2021, p. 236. Това в още по-голяма степен се отнася за резервните части за модели автомобили, които вече не се произвеждат от производителите, какъвто е случаят с радиаторните решетки, предмет на главното производство.

[33] Вж. в това отношение, inter alia, определение на Съда от 6 октомври 2015 г., Ford Motor Company (C-500/14, EU:C:2015:680, т. 43 и цитираната съдебна практика).

46. С оглед на гореизложените съображения бих направила извод, че член 9, параграфи 2 и 3 от Регламент 2017/1001 трябва да се тълкува в смисъл, че включването на елемент в неоригинална радиаторна решетка за поставяне и монтиране на емблемата на автомобилния производител, който възпроизвежда формата на фигуративна марка на ЕС, притежавана от този производител, или е обърквашо сходен с нея, не представлява използване на знак в търговската дейност по смисъла на тези разпоредби, по-конкретно при настъпване на обстоятелствата, посочени в настоящото заключение във връзка с продажбата на тези радиаторни решетки и със съответния географски пазар, което националният съд следва да прецени.

Б. Въпрос 1 (а)

47. Както вече посочих в точка 19 от настоящото заключение, при прилагането на член 14 от Регламент 2017/1001 е необходимо предварително да бъде установено нарушение на марка на ЕС от страна на трето лице. За целите на настоящото дело това означава, че би било необходимо да се отговори на поставения от запитващата юрисдикция въпрос 1 (а) и (б) само ако Съдът не се съгласи с отговора, който следва да се даде на въпрос 1 (в) и (г), и счете, че включването на разглеждания в настоящото дело елемент представлява използване на знак в търговската дейност по смисъла на член 9, параграф 2 от Регламент 2017/1001.

48. По-конкретно, с въпрос 1 (а) тази юрисдикция иска да се установи дали член 14, параграф 1, буква в) от Регламент 2017/1001 позволява на търговец на неоригинални радиаторни решетки да предлага на пазара тези продукти, когато те включват елемент за поставяне и монтиране на емблемата на производителя на автомобила и той поради формата си е идентичен или обърквашо сходен с притежавана от този производител марка на ЕС.

49. Както вече посочих, съгласно член 9 от Регламент 2017/1001 регистрацията на марка на ЕС предоставя на притежателя ѝ изключителни права, които му дават право да забрани на всяко трето лице да използва в търговската дейност без негово съгласие идентичен или сходен знак за стоки или услуги. Изключителните права, предоставени на притежателя на марка на ЕС, обаче са предмет на ограниченията, изброени в член 14 от Регламент 2017/1001.

50. По-конкретно, съгласно член 14, параграф 1, буква в) от този регламент марката на ЕС не дава право на притежателя да забранява на трети лица да използват в процеса на търговия марката на ЕС с цел идентифициране или посочване на стоки или услуги като такива на притежателя на тази марка, по-специално когато използването на тази марка е необходимо, за да се означи предназначението на продукт или услуга, най-вече като принадлежности или резервни части.

51. Като предварителна бележка искам да отбележа, че макар член 14, параграф 1, буква в) от Регламент 2017/1001 да се отнася буквално до използването на „марката на ЕС“ от трето лице за обозначаване или посочване на стоки или услуги, тази разпоредба трябва да се разбира като приложима, когато това трето лице използва не марка на ЕС като такава, а знак, който се счита за идентичен или обърквашо сходен с нея. В края на краищата член 14, параграф 1, буква в) от Регламент 2017/1001 установява защита срещу твърдението, че член 9 от същия регламент е бил нарушен, който, както вече обясних в анализа си на въпрос 1 (в) и (г), се отнася само до „използването на знак в контекста на търговска

дейност“. В конкретния случай това означава, че член 14, параграф 1, буква в) от Регламент 2017/1001 би могъл да се приложи към фактите по главното производство дори ако се приеме, че ответникът не е използвал марката на ЕС на ищеца върху радиаторните си решетки, а само, както отбелязва запитващата юрисдикция, знак, който е обърквашо сходен с нея.

52. Освен това е важно да се отбележи, че в решение Gillette Company и Gillette Group Finland [34] Съдът е имал повод да тълкува член 6, параграф 1, буква в) от Директива 89/104/ЕИО [35]. Тази разпоредба е отменена и понастоящем е приложима по отношение на националните марки по силата на член 14, параграф 1, буква в) от Директива (ЕС) 2015/2436 [36], който е аналогичен на член 14, параграф 1, буква в) от Регламент 2017/2001.

53. В спора, довел до постановяване на решение Gillette, едно предприятие е продавало самобръсначки, състоящи се от дръжка и сменяемо ножче, и ножчета, подобни на тези, предлагани на пазара от Gillette Company, което е притежател на марките Gillette и Sensor. Тези ножчета се продават под търговската марка Parason Flexor, а на опаковката им е поставен етикет с надпис: „Всички дръжки на Parason Flexor и Gillette Sensor са съвместими с това ножче“ [37]. Въпросното предприятие не е имало разрешение по силата на лицензионен или друг договор да използва марките, собственост на Gillette Company. При тези обстоятелства последното предявява иск пред национална юрисдикция, с който твърди, че това предприятие е нарушило регистрираните му марки.

54. От решение Gillette следва, че използването на марка на ЕС от трето лице съгласно член 6, параграф 1, буква в) от Директива 89/104 е зависело от това дали целта на това използване е да се предостави на потребителите разбираема и пълна информация за предназначението на продукта, който това трето лице предлага на пазара [38]. Нещо повече, това използване трябва да е необходимо, т.е. на практика тази информация да не може да бъде съобщена на потребителите от третото лице, без да се използва марката на ЕС, на която то не е притежател [39].

55. Важно е да се има предвид, че текстът на член 14, параграф 1, буква в) от Регламент 2017/1001 вече не набляга на изискването за необходимост, което е споменато само като допълнение във връзка с това „да се означи предназначението“. Вследствие на това основната проверка за прилагането на член 14, параграф 1), буква в) от Регламент 2017/1001 трябва да бъде дали използването на марка на ЕС от трета страна изпълнява функцията на изключително идентифициране или посочване на стоките или услугите на притежателя на марката („референтно използване“) [40]. Тази защита срещу твърдение, че член 9 от същия регламент е бил нарушен, не е предмет на изискването за необходимост, въведено в решение Gillette, което остава приложимо за използването на марка на ЕС единствено за специалната цел за означаване на предназначението на продукт или услуга [41].

[34] Решение от 17 март 2005 г. (C-228/03, EU:C:2005:177, наричано по-нататък „решение Gillette“).

[35] Първа Директива на Съвета от 21 декември 1988 година за сближаване на законодателствата на държавите членки относно марките (ОВ L 40, 1989 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 92).

[36] Директива на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2015 година за сближаване на законодателствата на държавите членки относно марките (ОВ L 336, 2015 г., стр. 1).

[37] Решение Gillette (т. 14).

[38] Решение Gillette (т. 34).

[39] Решение Gillette (т. 35). Вж. и решение BMW (т. 60).

[40] *Hasselblatt*, G. N. (ed.). European Union Trade Mark Regulation (EU) 2017/1001 — Article-by-Article Commentary. Beck, 2018, p. 436.

[41] Вж. също *Kur*, A., M. Senftleben. European Trade Mark Law — A commentary. Oxford University Press, 2017, p. 420.

56. Страните в главното производство не са единодушни, първо, дали използването на знак като елемент от радиаторната решетка изпълнява функцията по изключително идентифициране или посочване на стоките или услугите на притежателя на марката. Те не са съгласни и по това дали този знак може да се използва за информиране на съответните потребители относно предназначението на радиаторната решетка и дали изискването за необходимост, приложимо в този случай, има по-скоро технически, а не информационен характер.

57. В това отношение считам, първо, че използването на разглеждания в настоящото дело знак не служи на функцията за изключително идентифициране или посочване на стоки или услуги като такива на ищеца в главното производство. Несъмнено потребителите на радиаторни решетки трябва да могат да получат информация, че резервната част е подходяща или предназначена за автомобили на определен производител. Въпреки това според мен е ясно, че включването в радиаторна решетка на елемент, който се използва единствено за поставянето и монтирането на допълнителна принадлежност — емблемата на автомобилния производител — не представлява референтно използване по смисъла на член 14, параграф 1, буква в) от Регламент 2017/1001. Както отбелязах в анализа си на въпрос 1 (в) и (г), този елемент изпълнява техническа функция[42], а не е предназначен за обозначаване.

58. Второ, по подобни причини считам, че разглежданият в главното производство знак не може да се схваща като указване на предназначението на радиаторната решетка, по-специално като принадлежност или резервна част. Нещо повече, дори да се приеме, че това не е така, техническата необходимост от използване на знак, идентичен или сходен със съответната марка, няма да изпълни изискването за необходимост по член 14, параграф 1, буква в) от Регламент 2017/2001, тъй като информирането на крайния потребител остава целта, която трябва да се преследва с използването на марката. С други думи, техническа необходимост, както посочва запитващата юрисдикция във формулировката на въпрос 1 (а), не може да се изтъкне, за да се ограничат правата на притежателя на марката по член 14, параграф 1, буква в) от Регламент 2017/1001.

59. От гореизложеното следва, че член 14, параграф 1, буква в) от Регламент 2017/1001 трябва да се тълкува в смисъл, че не позволява на търговец на автомобилни резервни части, а именно радиаторни решетки, да предлага на пазара тези части, когато те включват елемент за поставяне и монтиране на емблемата на производителя на автомобила, който поради формата си е идентичен или обърквашо сходен с марка на ЕС на този производител.

B. Въпрос 1 (б)

60. На въпрос 1 (б) следва да се отговори само ако Съдът отговори на въпрос 1 (а) в обратния смисъл на моето предложение. В този случай би било необходимо да се провери дали използването на марката на ЕС е в съответствие с почтените практики в областта на производството или търговията по смисъла на член 14, параграф 2 от Регламент 2017/1001.

61. Практиката на Съда предоставя подробни насоки в това отношение[43].

[42] Вж. точка 30 от настоящото заключение.

[43] Вж. решение Gillette (т. 41—49) и решение BMW (т. 51, 52 и 61).

62. Според Съда използването на търговска марка не е в съответствие с почтените практики в областта на производството или търговията, когато, първо, се извършва по начин, който може да създаде впечатление, че съществува търговска връзка между третото лице и притежателя на марката. Нещо повече, такова използване на марката не може да засяга нейната стойност, като се облагодетелства несправедливо от нейния отличителен характер или репутация. Освен това не е налице използване на марка в съответствие с член 14, параграф 2 от Регламент 2017/1001, когато то дискредитира или очерня тази марка. Накрая, използването на марка е несъвместимо с почтените практики в областта на производството и търговията и когато трето лице представя своя продукт като имитация или реплика на продукта, носещ тази марка.

63. Запитващата юрисдикция следва да провери дали при обстоятелствата по главното производство използването на марката е в съответствие с почтените практики. Въпреки това, както твърди Комисията, три конкретни елемента от тази преценка изглеждат от особено значение с оглед на фактите по делото.

64. Първо, както вече отбелязах, Съдът счита, че използването на търговска марка не е в съответствие с почтените практики в областта на производството или търговията, когато такова използване води до „дискредитиране или очерняне“ на тази марка[44]. С оглед на сходството между формата на марката, използвана за монтиращия елемент, и самата марка — т.е. емблемата на автомобилния производител — запитващата юрисдикция следва да провери по-специално дали гаранцията за качество на стоките, предлагана от ответника, е релевантна в този контекст. По-ниското качество от това, което осигуряват производителите на оригинални резервни части, би могло да засегне неблагоприятно функцията на марката за гарантиране на качеството.

65. Второ, Съдът е постановил, че представянето на даден продукт като „имитация или реплика на продукта“ противоречи на почтените практики[45]. Ето защо с оглед на естеството на резервните части на разглежданите продукти и тяхната прилика с оригиналните части националният съд трябва да провери дали ответникът е предприел необходимите мерки, за да укаже, че продуктите са произведени от него, и да гарантира, че те няма да бъдат разглеждани като имитации или копия на оригиналните части.

66. Трето, в светлината на условията, сходни на определените от Съда във връзка с член 110, параграф 1 от Регламент № 6/2002[46], производителят или търговецът на резервни части е длъжен да положи грижа за осигуряване на спазването на условията, които се необходими, за да се гарантира, че ползвателите надолу по веригата на доставки спазват почтените практики в областта на промишлеността или търговията. По-специално, за да се определи спазването на почтените практики, е необходимо да се прецени дали производителят на неоригинални резервни части е спазил задължението да информира ползвателя надолу по веригата на доставки по ясен и видим начин, като посочи върху продукта, неговата опаковка, каталози или документи относно продажбата, че тези части не са произведени от производителя на оригинални резервни части. Освен това трябва да се провери дали производителят на резервни части е гарантирал по подходящ начин, включително чрез договор, че ползвателите надолу по веригата на доставки не участват в практики, които могат да доведат до заблуждение относно произхода на стоките или да дискредитират въпросната марка.

[44] Решение Gillette (т. 44).

[45] Решение Gillette (т. 45).

[46] Вж. в този смисъл решение от 20 декември 2017 г., Acacia и D’Amato (C-397/16 и C-435/16, EU:C:2017:992, т. 85—88).

67. С оглед на горните съображения и ако Съдът приеме — противно на анализа ми на въпрос 1 (а) — че член 14, параграф 1, буква в) от Регламент 2017/1001 позволява използването на марка на ЕС при обстоятелства като тези в главното производство, член 14, параграф 2 от същия регламент трябва да се тълкува в смисъл, че изисква, първо, използването на марката на ЕС да не води до дискредитиране или очерняне на тази марка, второ, ползвателят да е предприел необходимите мерки, за да укаже, че продуктите са произведени от него, и да гарантира, че те няма да бъдат разглеждани като имитации или копия на оригиналната част, и трето, производителят или търговецът на резервни части да е длъжен да положи грижа за осигуряване на спазването на условията, които се необходими, за да се гарантира, че ползвателите надолу по веригата на доставки спазват почтените практики в областта на промишлеността или търговията.

V. Заключение

68. Въз основа на изложения по-горе анализ предлагам на Съда да отговори на въпрос 1 (в) и (г), поставен от Sąd Okręgowy w Warszawie (Окръжен съд Варшава), както следва:

„(1) Член 9, параграфи 2 и 3 от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2017 година относно марката на Европейския съюз

трябва да се тълкува в смисъл, че включването на елемент в неоригинална радиаторна решетка за поставяне и монтиране на емблемата на автомобилния производител, който възпроизвежда формата на фигуративна марка на ЕС, притежавана от този производител, или е обърквашо сходен с нея, не представлява използване на знак в търговската дейност по смисъла на тези разпоредби, по-конкретно при настъпване на обстоятелствата, посочени в настоящото заключение във връзка с продажбата на тези радиаторни решетки и със съответния географски пазар, което националният съд следва да прецени“.

Ако Съдът отговори на въпрос 1 (в) и (г) в обратен смисъл, предлагам Съдът да отговори на въпрос 1 (а) по следния начин:

„(2) Член 14, параграф 1, буква в) от Регламент 2017/1001

трябва да се тълкува в смисъл, че не позволява на продавач на автомобилни резервни части, а именно радиаторни решетки, да предлага на пазара тези части, когато те включват елемент за поставяне и монтиране на емблемата на производителя на автомобила, който поради формата си е идентичен или обърквашо сходен с марка на ЕС на този производител“.

Ако Съдът отговори на въпрос 1 (а) в обратен смисъл, предлагам Съдът да отговори на въпрос 1 (б) по следния начин:

„(3) Член 14, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2017/1001

трябва да се тълкува в смисъл, че изисква, първо, използването на марката на ЕС да не води до дискредитиране или очерняне на тази марка, второ, ползвателят да е предприел необходимите мерки, за да укаже, че продуктите са произведени от него, и да гарантира, че те няма да бъдат разглеждани като имитации или копия на оригиналната част, и трето, производителят или търговецът на резервни части да е

длъжен да положи грижа за осигуряване на спазването на условията, които се необходими, за да се гарантира, че ползвателите надолу по веригата на доставки спазват почтените практики в областта на промишлеността или търговията“.